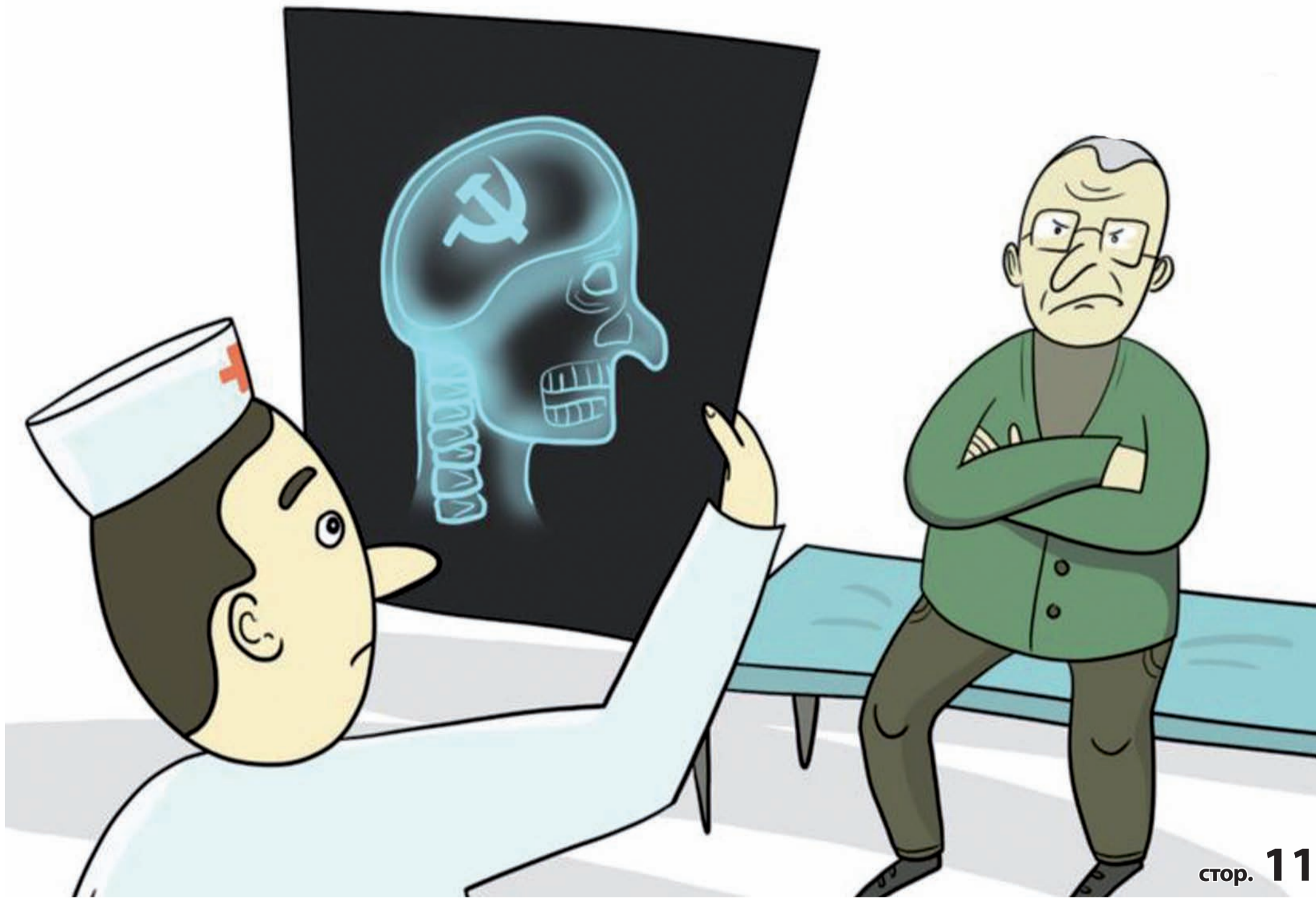

СЕРГІЙ РЯБЕНКО: «ТРЕБА ПОЗБУТИСЯ ПОДВІЙНОГО МИСЛЕННЯ ТА ШИЗОФРЕНІЇ У ГОЛОВАХ»

стор. 11

Х ПОЛІТИКА

ХТО ХОТІВ БУТИ МЕРОМ? ВІД ШОУМЕНА ДО БІЗНЕСМЕНА

На носі – вибори до Луцької міської ради та на пост луцького міського голови. Говорити про список кандидатів поки що зарано, оскільки нині на політичній кухні все ще підшукують інгредієнти та визначаються із вибором основних страв та приправ до них. Тому нині саме час зазирнути у минуле й пригадати тих, хто в попередні роки пробував сісти у крісло міського голови.

стор. 6

Х ЗАКОНОДАВЧІ ІНІЦІАТИВИ

ХТО ТЕПЕР ГОЛОВНИЙ У БАГАТОПОВЕРХІВКАХ?

1 липня 2015 року в дію вступив Закон України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку», який скасував панування житлово-комунальних господарств. Експерти кажуть, що це унікальна можливість зрушити з місця плачевний стан справ у господарстві, власних помешканнях, під'їздах чи підвалах.

стор. 7

Х ІСТОРІЯ

ЗРОБИТИ НЕМОЖЛИВЕ: ЗАМІСТЬ СМЕРДЮЧОГО БАЗАРУ – КВІТКОВИЙ САД

стор. 10

X КОМУНАЛКА**МІСЬКА РАДА
ЗАМОВИЛА У
ЧОРНУХИ МАРАФЕТ
НА 11 ТИСЯЧ
ГРИВЕНЬ**

Ремонт фасаду Луцької міської ради обійдеться міському бюджету в майже одинадцять тисяч гривень.

Про це повідомили у відповіді на інформаційній запит в мерії.

Нагадаємо, що ремонт фасаду Луцької міської ради відбувався наприкінці липня. Тоді посадовці не змогли дати відповідь, чому, хто та за які кошти робив ремонт.

Зрештою, заступник керівника господарсько-технічного відділу міськради Георгій Барась пояснив, що це «не ремонт, а звичайна покраска». За його інформацією, приміщення фарбували до Дня Незалежності.

У відповіді на запит повідомили, що це такі ремонт, втім поточний. Виконавцем робіт є ПАТ «Луцьксантехмонтаж №536». Підприємство діє відповідно до договору від 23 липня 2015 року № 103. Договірна ціна робіт становить 10 845,73 грн.

Замовником і розпорядником коштів є виконавчий комітет Луцької міської ради. Востаннє поточний ремонт приміщення відбувався у 2012 році.

X ОСВІТА**ЛУЦЬКИМ
ШКОЛЯРАМ БРАКУЄ
БУКВАРІВ**

Забезпечення учнів загальноосвітніх навчальних закладів Волинської області підручниками залишається недостатнім.

Про це йшлося під час оперативної наради в облдержадміністрації 3 серпня, повідомляє інформаційне агентство «Волинські новини».

Як зазначила заступник начальника управління освіти ОДА Людмила Плахотна, у зв'язку зі збільшенням кількості учнів перших класів не вистачатиме нових букварів у Луцьку, Ковелі та Ківерцівському районі. Водночас Міносвіти дозволяє за згодою батьків використовувати буквари попереднього року видання. Недостатня також кількість підручників профільного рівня (з хімії, біології тощо).

Питання придбання підручників для учнів 4-7-х класів намагаються вирішити на державному рівні. Оскільки змінами до законодавства передбачено безплатне забезпечення лише дітей пільгових категорій, 17 липня Верховна Рада збільшила видатки для оплати підручників. Фінансування програми із забезпечення підручниками має збільшитися на 180 мільйонів гривень, однак це становитиме лише 50% потреби для учнів 4-7-х класів.

X ДРУГ ЛЮДИНИ**Юрій КОНКЕВИЧ**

Було це вже ближче до опівночі. Повний місяць заливав просторий двір на Чорновола, 2-б блакитним сяйвом, втомлені спекою люди поховалися до квартир, і тільки кілька курців дихали цигарковим димом на балконах. У цьому кварталчику не спали хіба місцевий улюбленець, колись пес-приблуда Буч та якийсь незнайомець, що вирішив перевірити вміст автівок, припаркованих у дворі. Власне, останнє й не сподобалося Бучу, який, почувши чужого, здійняв справжню бучу.

– Тато казав, що Буч гавкав так, як ще ніколи від нього не чули. Просто скаженів від люті, – розповідає 13-річна дівчинка Аня. Вона з батьками чи не найбільше опікується Бучем.

Собака стояв біля «жигуля», задер морду догори і гарчав на чоловіка, який сидів на дах цієї автівки. Буч бігав навколо «жигуля», не даючи незнайомцю бодрі шанси, аби віддалитися від машини. На балкони та у двір повибігали люди, дуже швидко приїхала міліція.

X ЗНАХІДКА

Поблизу Луцька фахівці Кримської філії інституту археології, які тепер працюють на Волині, розкопали шість стародавніх печей.

У селі Ратнів науковці вже знаходили чимало пам'яток різних періодів – від кам'яного віку до сучасності. Нова знахідка ще не до кінця досліджена, та вчені вже припускають, що це X століття, повідомляє «ЗІК».

Археологи розповідають: у розкопаних на Волині печях збереглися навіть так звані щелепи – місця, де розміщали хліб для випікання, та наголошують, що знахідка є дуже рідкісною.

«У Звенигороді, що на Львівщині, колись розкопали аж сорок печей. Але це ж було княже місто. А тут просто селище і от вже скільки печей. Це дуже

X ПРОБЛЕМА**НА ВОЛИНІ НЕ ВИСТАЧАЄ ГРОШЕЙ
НА ВСТАНОВЛЕННЯ ЛІЧИЛЬНИКІВ ГАЗУ**

На повне забезпечення волинян лічильниками газу треба 93 мільйони гривень.

Джерелом фінансування робіт зі встановлення лічильників є частка тарифної виручки, розмір якої встановлює Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, повідомляє прес-служба ПАТ «Волиньгаз».

Але цього року на Волині спостерігається рекордне падіння споживання газу до 236,8 млн м куб. за півріччя. Тобто через скорочення споживання газу зменшилася і тарифна виручка. Це означає, що коштів на фінансування безплатних лічильників буде набагато менше, ніж потрібно.

При такому об'ємі споживання й цінах на матеріали можна встановити протягом року тільки 5310 лічильників за потреби понад 8 тисяч приладів обліку газу для категорії споживачів, які використовують газ для приготування їжі та підігріву води.

Крім того, подвійне зниження норм споживання газу без лічильника позбавило споживачів бажання встановлювати прилади обліку за власний рахунок. Про це свідчить зменшення кількості заяв на встановлення лічильників як платних, так і безплатних. Час-

ЯК БУЧ ДВІР ВРЯТУВАВ**СОБАКА ДОПОМІГ ЗЛОВИТИ АВТОКРАДІЯ**

Милий і водночас грізний пес Буч

Собаку і людину розборо-нили, а група швидкого реагування почала з'ясувати, що між ними сталося. Чоловік був нетутешній («Хронікам» стало відомо, що він із Молдови), а в

«жигулях» встиг пошкодити замок, вочевидь намагаючись влізти у машину. Тут його й винюхав Буч – собака п'ятизіркова будка зовсім поряд. Затриманого собакою чоловіка забрали в міськ-

відділок для з'ясування всіх обставин, а згодом внесли дані про напівкримінальну пригоду, яка сталася в ніч з 3 на 4 серпня, до реєстру.

До слова, ота будка Буча – це ще м'яко сказано, фактично то непоганий дерев'яний зруб із м'яким матрациком всередині. Собака, хтось із батьків якого точно був ротвейлером, з'явився у дворі на Чорновола, 2-б два роки тому, і не скажеш, що всім його мешканцям це сподобалося. У «шанхайчиках» усім не догодиш, тому тут часто труять безпритульних котів і псів або викликають до них гицелів. «У нас раптово здохло шість котів у дворі, – розповідає Аня. – Та й Буча багато разів хотіли вивезти, але ми не дозволили». До слова, власник поряткованих собакою «жигулів» також свого часу не дуже приязно ставився до Буча. Нині пес улюбленець двору – із дітьми бавиться, а з місцевими домашніми чотирипалими у хороших стосунках.

– Він такий розумний, що наступного разу, коли затримає злодія, то принесе поліції в зубах ключі і пульти сигналізації, – жартують жителі порятковано-го Бучем двору.

**БІЛЯ ЛУЦЬКА АРХЕОЛОГИ
РОЗКОПАЛИ СТАРОДАВНІ ПЕЧІ**

рідкісне явище», – зазначив науковий співробітник Інституту археології НАН України Сергій Теліженко.

Експерти припускають, що колись у цьому місці був цілий комплекс, де випікали хліб для всього поселення. Досліджувана ділянка за селом має кілька будівельних горизонтів.

Науковці працюють тут уже понад два місяці, та за цей час ніхто не поцікавився, що роблять археологи. Навідується лише власники найближчих городів.

Поблизу печей розкопали ще й глибоку зернову яму XI століття. Поряд знайшли безліч уламків орнаментованої кераміки, кістки тварин і два металеві ножі.

«Це все ми зараз виберемо й підемо далі. Цікавить щось давніше за Київську Русь. Зараз ми на такому етапі, де може піти доба

бронзи, а може, й неоліт», – розповів старший науковий співробітник Інституту археології НАН України Валерій Манько.

Відповідно до ЗУ «Про забезпечення комерційного обліку природного газу» від 16.06.2011 № 3533-VI, лічильники мають бути встановлені залежно від газозового обладнання споживачів у такі строки:

- якщо встановлено газові плити та газові водонагрівачі – до 1 січня 2016 року;
- якщо газ використовується тільки для приготування їжі (газові плити) – до 1 січня 2018 року;
- для споживачів, які використовують природний газ для опалення, підігріву води та приготування їжі, встановлення безплатних лічильників проводили до 1 січня 2012 року.

X ДОЇЗДИЛИСЯ

ЗАТРИМАЛИ МАЖОРІВ НА «ЛЕКСУСІ»

Працівники Державтоінспекції разом із бійцями громадського формування «Варта порядку» затримали автомобіль «Lexus», який роз'їжджав вулицями міста на великій швидкості.

Інцидент трапився увечері 4 серпня. Про це на своїй сторінці у «Facebook» повідомив Андрій Бокоч.

«Ідучи додому з роботи, побачив цікаву ситуацію. Біля АЗС «WOG» працівники ДАІ разом із «Вартою порядку» в'язали місцевих мажорів, які літають, як шалені, вулицями Луцька. Ходили ці мажори, сміялися з усіх, поки хлопцям з «Варти порядку» не увірвався терпець», – написав Бокоч.

Як повідомив голова правління «Варти порядку» Олександр Рубан, про те, що вулицями Луцька на шаленій швидкості роз'їжджає автомобіль, патрулю громадського формування повідомила міліція. У авто перебувало двоє чоловіків. Молодики порушували Правила дорожнього руху, зокрема, проїжджали на червоне світло та підрізали бус. На вимоги міліції зупинитися хлопці не реагували.

Бійці «Варти порядку» разом із праців-

никами ДАІ затримали авто біля заправок «WOG», що у районі гіпермаркету «Там-Там». Порушники поводитися неадекватно та погрожували правоохоронцям.

За словами Олександра Рубана, представником «Варти порядку» довелося силою витяг-

нути хлопців з автомобіля й одягнути на них наручники. Водія відправили у наркологічний диспансер, однак він відмовився проходити експертизу. Натомість пасажир сприяв діям правоохоронців.

Наразі справу передали в Державтоінспекцію для складання протоколу.

X ПАРТНЕРСТВО

На партнерських засадах зацікавлені співпрацювати з українцями представники місії Королівства Норвегії в Україні. Наразі йдеться про енергозберігальні проекти, екологічні програми, волонтерські навчання та соціальну адаптацію військових.

Так, Луцьк став одним із перших обласних центрів, де побували керівники міжнародних фондів задля обміну досвідом та започаткування спільних проектів.

Можливості такої співпраці обговорили під час зустрічі у Фонді Ігоря Палиці «Новий Луцьк». У ній взяли участь заступник керівника місії Королівства Норвегії в Україні Річард Нюгрод Скарборо, Президент Міжнародного Фонду соціальної адаптації Володимир Рубцов, Директор Міжнародного благодійного Фонду «ЄвроАзія» Олексій Іващенко, представник Мінсоцполітики Борис Венгер, ректор Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Ігор Коцан та голова правління Фонду Ігоря Палиці Олександр Товстенюк.

Під час зустрічі дійшли розуміння, що Норвегія зацікавлена у роботі з ініціативними українськими організаціями. Так, очевидно, що за умов, які склалися, співпраця з Україною лише посилить позиції обох держав у питаннях протидії зовнішнім небезпекам.

Сильною стороною Луцька є змога реалізувати спільні з міжнародними організаціями, зокрема, і місією Королівства,

НОРВЕЖЦІ ГОТОВІ СПІВПРАЦЮВАТИ З ЛУЦЬКОМ

проекти на умовах співфінансування. У цьому запевняє керівник Фонду Ігоря Палиці.

З його слів, така співпраця може бути вигідною обом сторонам. І цього потрібно прагнути.

Річард Нюгрод Скарборо акцентував увагу на питаннях модернізації та енергозбереження.

Окрім того, представник місії додав, що в Україні вже працює компанія НЕФКО (Норвегія – Фінляндія), яка дозволяє отримати фінансову підтримку та кредити в проектах для збереження довкілля.

З його слів, скористатися можливостями, які надає організація, можуть і представники влади на Волині.

Утім для цього потрібне сприяння й розуміння ситуації та перспектив з боку місцевої влади.

Своєю чергою, Олександр Товстенюк розповів, що головною в роботі Фонду наразі є програма «Луцьк-2020», яка спрямована на розвиток міста. Її ключовим фактором є залучення до реалізації проектів самих лучан. Тому зараз відкриваються Офіси розвитку кварталу, які стануть майданчиком для діалогу з мешканцями, обговорення проектів, проведення семінарів і навчання, аби кожен лучанин усвідомив, що може попрацювати на розвиток Луцька.

Олександр Товстенюк наголосив, що Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» завжди відкритий для ідей та співпраці – як і з кожним лучанином, так і з міжнародними організаціями.

Про вдаль практику співпраці з місією Королівства Нор-

вегії розповіли керівники двох міжнародних фондів Володимир Рубцов та Олексій Іващенко.

Ініціативи, які вони реалізують за підтримки цієї країни, – соціальна адаптація і подальше працевлаштування військових пенсіонерів, психологічна реабілітація учасників АТО та спільні навчання волонтерів.

Робота відбувається у рамках проекту «Норвегія-Україна». Його суть полягає в тому, що звільнені у запас кадрові військовослужбовці та члени їхніх сімей можуть отримати перенавчання у напрямі менеджменту підприємницької діяльності, а відтак у подальшому влаштуватися на роботу чи розпочати власну справу.

Зауважимо, у Луцьку в цьому проекті задіяний СНУ імені Лесі Українки. Триває робота і в Ізмаїлі, Кіровограді та Вінниці.

Окрім того, як повідомив Олексій Іващенко, відбуваються спільні навчання волонтерів, які готові задіяти себе у соціальній сфері.

Реалізувати ці проекти запропоновано і в рамках проектів, які вже реалізує Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

Наголосимо, усі проекти, про які йшлося на зустрічі, можна успішно реалізувати на умовах співпраці та співфінансування.

X ЗМІНИ

З 2016 РОКУ ПРОЇЗД У ТРАНСПОРТІ ДЛЯ ПІЛЬГОВИКІВ МОЖЕ СТАТИ ПЛАТНИМ

Міністерство соцполітики та Мінінфраструктури технічно повністю готові до того, аби вже з 1 січня 2016 року монетизувати пільги на проїзд у транспорті.

Про це під час тренінгу для представників регіональних ЗМІ в Українському медіа-центрі реформ заявила керівник відділу автотранспорту Мінінфраструктури Світлана Кубальська, пише «Українська правда».

За її словами, всі потрібні дані для запровадження адресної грошової допомоги у Мінсоцполітики є.

«Є всі розрахунки, скільки вони кожного року перераховують перевізникам за проїзд пільгових категорій населення. Єдине, в чому треба визначитися, – це у порядку сум, які держава має перерахувати кожному пільго-

вику», – зазначила представниця Мінінфраструктури.

«Приміром, у 2015 році на оплату проїзду одного пільговика передбачено 47 грн. І це – на рік. Але ж ми розуміємо, що цих коштів замало. Їх ще може вистачити на оплату проїзду всередині населених пунктів, але аж ніяк не на міжміський проїзд. Вважаємо, що розмір такої адресної допомоги має складати 250-300 грн, а може, навіть 400», – підрахувала Кубальська.

Вона уточнила, що за умови заміни пільгового проїзду адресною грошовою допомогою йтиметься про охоплення усіх без винятку пільгових категорій населення, незалежно від того, користуються вони транспортом чи ні.

«Людина сама вже вирішуватиме, ви-

трачати ці кошти на проїзд, чи ліки, чи ще щось», – зазначила представниця Мінінфраструктури.

На її переконання, монетизація пільги на проїзд у транспорті дозволить не тільки зберегти, а й розвинути маршрути у тих місцевостях, де наразі перевізники працювати не хочуть через те, що їхніми послугами користуються переважно пільгові категорії населення, що завдає їм збитків.

«Якщо замінити пільгу на проїзд адресною грошовою допомогою, то за цієї умови всі пасажирі сплачуватимуть проїзд живими грошми. Відтак це спонукатиме перевізників розвивати й ті маршрути, які наразі вони вважають неперспективними», – пояснила Кубальська.

X НОУ-ХАУ

У ЛУЦЬКУ ЗАПРАЦЮВАВ УНІКАЛЬНИЙ СВІТЛОФОР

На перехресті Стрілецької-Ківерцівської-Набережної-Героїв УПА встановили світлофор, аналогів якому в Україні немає, повідомляють у Луцькій міській раді.

Він приєднаний до залізничного переїзду. Коли рухається поїзд, то світлофор для автомобілів подає сигнал жовтим кольором.

Потреба у встановленні такого світлофора виникла через небезпечний роз'їзд. З проханням залагодити ситуацію до міської голови зверталися лучани.

Так, світлофорний об'єкт встановили для безпеки водіїв та пішоходів. Кошти виділили з міського бюджету.

У середу, 5 серпня, на цій ділянці нанесли дорожню розмітку й увімкнули світлофор у тестовому режимі.

X МІНУС ОДИН

ЩЕ ОДНА ЛУЦЬКА КОТЕЛЬНЯ ПРИПИНИЛА ПОДАЧУ ГАРЯЧОЇ ВОДИ

Гаряче водопостачання припинили від котельні на вулиці Гулака-Артемовського у вівторок, 4 серпня.

Про це повідомляє прес-служба ДКП «Луцьктепло».

Підприємство припинило послуги з постачання гарячої води у зв'язку з великим обсягом робіт у підготовці теплового господарства до роботи в осінньо-зимовий період 2015-2016 років, а також відсутністю виділених об'ємів природного газу.

До слова, лучани заборгували за воду майже 6 мільйонів гривень.

X ПОСИЛЕННЯ ВПЛИВУ

УРЯД ЗБІЛЬШИВ СТАЖ ДЛЯ ДОСТРОКОВОГО ВИХОДУ НА ПЕНСІЮ

Кабінет Міністрів України затвердив постанову, відповідно до якої багатьом спеціалістам змінюють умови дострокового виходу на пенсію та підвищують стаж.

Зміни стосуються працівників текстильних виробництв, льотно-випробувального складу, заслужених майстрів спорту, майстрів спорту міжнародного класу-членів збірних команд України, артистів, працівників охорони здоров'я, соцзахисту та освіти, йдеться у постанові Кабміну.

У документі зазначається, що пенсії за вислугу років співробітникам освіти, охорони здоров'я та соцзахисту (співробітникам інтернатних закладів та медичних відділів протезних підприємств) встановлюються за наявності спеціального стажу за станом на 1 квітня 2015 року не менш як 25 років.

Щороку до потрібного для дострокового виходу на пенсію стажу додаватимуть шість місяців, поки з 1 квітня 2024 року він не досягне 30 років.

X ЗДОРОВ'Я

ЖИТТЯ ПІСЛЯ ОПЕРАЦІЇ МОЛОЧНОЇ ЗАЛОЗИ:
ДЕ І ЯК ЖІНКИ ПРОХОДЯТЬ РЕАБІЛІТАЦІЮ?

Дарина ГОГОДЗА

Будь-яке оперативне втручання – неабиякий стрес для організму. Що вже казати про операцію з видалення пухлини. Рак – захворювання, яке ослаблює психологічний настрій людини та руйнує організм фізично. Пацієнтам потрібен догляд та підтримка оточуючих.

У минулому номері «Хроніки Любарта» писали про профілактику делікатної проблеми – раку молочних залоз. Вчасне виявлення, діагностування, оперативне лікування – це лише одна зі стадій боротьби з хворобою. Надалі на пацієнток чекає не менш складний та довготривалий процес реабілітації. І йдеться тут як про відновлення фізичних можливостей жінок, так і про урівноваження їхнього психологічного стану. Не секрет, що чимало пацієнток залишаються один на один із хворобою. Та й рідні і близькі не завжди зможуть зрозуміти, що відчуває, чого потребує жінка, яка пережила операцію на молочній залозі.

Аби довести, що життя триває, знайти підтримку та відновити фізичний стан таких пацієнток, 12 травня 2015 року в Луцьку на базі обласного онкологічного диспансеру створили новий реабілітаційний Центр відновного лікування, де надають соціально-медичну допомогу жінкам-інвалідам після мастектомії.

Нагхненником Центру є громадська організація жінок-інвалідів «Донна», яка діє по всій Україні. Є такий осередок і на Волині. «Донна» допомагає жінкам, які пережили операцію, безплатно отримати білизну, протези, компресійні рукави, проводить заняття з відновлення м'язів, надає інформацію щодо раку, його профілактики.

Зараз у Центрі є тренажерний зал, душева кімната, приміщення для роботи з психологом. Втім так було не завжди. Тривалий час організація «Донна» не мала належних умов для проведення занять. Вона діяла у тісному приміщенні, належних умов, обладнання для реабілітації не було. А проблема досить серйозна і потребувала розв'язання. Адже лише за 2014 рік до громадської організації зверталося 785 жінок.

Тому керівник осередку Людмила Мельник разом із дочкою Людмилою Головенко звернулися до Фонду Ігоря

Людмила Мельник демонструє вправи з м'ячем. Для жінок після операції такі елементарні рухи – профілактика лімфостазу

Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» реалізує програму «Здоров'я лучан – запорука майбутнього». У рамках програми підтримуються проекти, спрямовані на оздоровлення лучан та забезпечення устаткуванням медичних установ. Також у рамках програми діє проект спрямований на виходження недоношених дітей.

Палиці «Новий Луцьк». Фонд взяв на себе зобов'язання закупити необхідне обладнання – техніку, тренажери, спортивний інвентар, а у Волинській обласній раді, своєю чергою, прийняли рішення виділити кошти на ремонт приміщення.

Зараз Центр повністю відремонтовано. Закуплено меблі, спортивне обладнання, оргтехніку, побутові речі, діє кімната для психолога, є холодильник, мікрохвильова піч, кондиціонер.

Нині тут реабілітацію проходять 12 жінок, а з 12 травня Центр відвідало 62 пацієнтки. Звісно, не усі прооперовані мають можливість проходити реабілітацію в Луцьку, адже їздити з далеких районів області буває складно. Втім місцеві і пацієнти з приміських територій радо відвідують Центр. Усі заняття – абсолютно безплатні.

Чому ж так важливо виконувати вправи після операції? Річ у тім, що після оперативного втручання потріб-

Усе спортивне обладнання Центру надав Фонд. Тренажери дозволяють жінкам займатися на різних стадіях реабілітації

но відновити фізичну рухливість рук, пальців, сухожиль, суглобів. Робота з тілом – вкрай важлива у період відновлення.

«Нині на обліку перебуває більш як дві тисячі жінок. Жінки, які перенесли операцію, потребують реабілітацію. Відвідуючи наш Центр, вони розробляють руки, проходять профілактику лімфостазу. Початкові вправи – легкі. Жінки працюють з м'ячиком, стискаючи його. Це потрібно для того, щоб не було застою лімфи. Уже за певний час відбувається амбулаторна реабілітація, яку призначає лікар», – розповідає керівник організації «Донна» Людмила Мельник.

Протези та білизну жінкам надає ТЗОВ «Ортек»

гумовими м'ячиками, потім з бодібаром, а вже далі – розробка рук на орбітреку, робота із тренажерами з вагами і велодоріжкою.

«Жінки задоволені, що вони можуть прийти. Одна іншої при зустрічі може щось підказати, порадити. Навіть розмова є реабілітацією. Раніше такого місця для спілкування вони не мали. Часом зайдеш у палату – і тільки й розмов, що про хвороби. Це аж ніяк не сприяє видужанню. Психологічний настрій відіграє велику роль», – зазначає Людмила Мельник.

Захворювання на рак молочної залози не таке вже й рідкісне, втім не є вироком. Доказом цього є тисячі жінок, які продовжують бути успішними, життєрадісними та сильними духом.

«Своє щастя треба створювати. Наші українські жінки часто після операції ставлять хрест на власному особистому житті. Мовляв, і чоловіка не буде, і родини. Але за кордоном все по-іншому. Люди без ніг, без рук навіть думки не припускають про те, що в них усе закінчилося. Вони не комплексують, тому вдало знаходять собі пару, народжують дітей і живуть повноцінним життям», – ділиться 59-річна лучанка Марія.

А подолати страх, слабкість та апатію допомагає реабілітація. Головне – не опускати рук.

Центр працює щоденно, крім суботи та неділі, з 9:00 до 16:00 у приміщенні Волинського онкодиспансеру за адресою: вул. Тимірязева, 1.

X З ДОБРОМ У СЕРЦІ

ХТО СТУКАЄ, ТОМУ
ЗАВЖДИ ВІДЧИННЯЮТЬ

Кажуть, нам посилають лише ті випробування, які ми здатні подолати. Лучанці Надії Оксенюк доля неодноразово підкидала складні головоломки. У місті Надія Василівна осіла з 1986 року, дитячі роки провела у Маневецькому районі, в селі Годомичах. Навчалася у медучилищі, працювала в лікарні, останні роки до пенсії – у пологовому будинку, де доглядала за новонародженими.

Біда в сім'ї Надії Василівни сталася після того, як чоловік внаслідок черепно-мозкової травми отримав інвалідність другої групи. Лікування виявилось недешевим, а кошти на під-

тримання нормального фізичного стану потрібні регулярно. По допомогу

звернулися в громадську приймальню Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

вдалося отримати таку картку. Здається, ніби невелика сума, але підтримка відчутна», – розповідає Надія Оксенюк.

Незважаючи на пенсійний вік, жінка змушена все ще працювати, аби хоч якось допомагати дітям і самим втриматися. Значні кошти йдуть на те, аби довести до пуття своє життя.

«Коли починається зима – в нас паморозь на стінах, усе цвіте в шафі. Це не життя. Я вам кажу... Тільки от так справді, якби в керівництві та у місцевій владі були такі люди, як Ігор Палиця, то, певно, всі питання було б вирішено. Хай навіть не за один день, хай навіть поступово... Душа в нього така чиста і, як кажуть, людяна, совісна. І він хоче усім допомогти!» – розмірковує Надія Василівна.

Пані Оксенюк – добра і чуйна жінка з душею поетеси, і водночас сильна, мужня, готова до будь-яких поворотів долі. Вона вміє стукати у двері, але частіше сама їх відчиняє, готова вислухати і підтримати... А ще вона має один особливий талант: вміє дякувати.

«Там дуже хороший колектив. Особливо – Світлана Володимирівна. Вона така вже пунктуальна людина! Усе розкаже, які документи, коли прийти, як і що сказати. Чекати не довелося, одразу прийняли. Після того як я здала документи, чоловікові виділили таку допомогу – соціальну картку на придбання ліків. Я теж стабільно лікуюся: гіпертензивні препарати, проти тиску. Ці щоденні препарати трохи вартують і не виستاє грошей. Завдяки Фонду і мені

X РЕФОРМА

Дарина ГОГОДЗА

У Луцьку 3 серпня стартував набір в нову патрульну поліцію. Триватиме перший етап відбору до 18 серпня. Хто очолить нову поліцію в місті, поки що невідомо.

Тільки за першу добу до патрульної поліції Луцька подали заявки 569 кандидатів. За повідомленням прес-служби волинської міліції, 359 людей подали анкети онлайн, 210 заповнили документи безпосередньо в пункті прийому анкет.

«Серед охочих поповнити ряди поліції 60,8% – чоловіки, 66,1% претендентів мають вищу освіту, 18,3% – студенти. Із числа поданих заявок бажання працювати у новій поліції виявили лише 2,6% нинішніх працівників органів внутрішніх справ», – такі дані про перший день прийому анкет наводить сайт обласного УМВС.

Після завершення прийому заяв буде етап тестування, навчання, а вже у листопаді 2015 року нова поліція Луцька вийде на патрулювання.

До слова, вчителів кандидатів у поліціанти також відбиратимуть на конкурсній основі. Їх затверджуватиме київське керівництво міністерства. Найімовірніше, серед них будуть інструктори зі США чи Канади.

Серед вимог до кандидатів у поліціанти – вища або закінчена повна середня освіта, наявність посвідчення водія категорії В, вік від 21 до 35 років, відсутність судимості, знання української мови, комунікабельність та фізична витривалість.

Начальник волинського управління МВС Петро Шпига розповідає, що такі вимоги до кандидатів спричинені тим, що нова поліція має стати прикладом нового зразка правоохоронних органів. Такі патрулі створюють у Харкові, Одесі, Ужгороді, Дніпропетровську. Як відомо, поліція вже працює у Києві.

«Думаю, ми не будемо пасти задніх, а покажемо, що ми – місто європейського зразка», – зазначив Петро Шпига.

Люди, які нині працюють у міліції, теж можуть подавати заявки до па-

У ЛУЦЬКУ – СОТНІ ОХОЧИХ СТАТИ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ

Фото УМВС у Волинській області

трульної поліції. До слова, серед перших претендентів був один чоловік у формі.

Майбутні поліціанти мають бути ввічливими, комунікабельними, компетентними та витривалими. Адже їм доведеться відпрацьовувати зміну в 12 годин. Далі – перерва 24-48 годин і знову на службу. За свою роботу вони отримуватимуть 6-8 тисяч гривень.

Загалом очікується, що в Луцьку буде 20 патрулів, які охоплюватимуть територію всього міста. Відібрати планують 160 осіб. До речі, чітко визначеної жіночої квоти немає. Тобто кількість жінок-поліціантів необмежена. 3

кандидатами у поліцейські працюватимуть психологи, інструктори. Претенденти складатимуть тести як на знання законів, так і з фізичної підготовки, демонструватимуть навички водія.

Петро Шпига зазначає, що акцентується увага на наявності освіти, комунікабельності, порядності кандидата. Уміння керувати авто – обов'язкове.

21-річний Юрій, який у перший же день подав документи, зізнався: іде в поліцію, адже мріє про правоохоронців, які не братимуть хабарів, а служитимуть людям. Він сподівається стати

одним із них. Серед претендентів – чимало дівчат. Жінки зазначають, що не бояться небезпечної та нелегкої роботи. Переконані, що це для них – нова можливість.

Базуватиметься луцька поліція у будівлі на вулиці Загородній, 5а, що в районі вулиці Теремнівської. Охочі стати полісменами можуть заповнити анкету в Будинку культури міста Луцька (вул. Богдана Хмельницького, 1, другий поверх) з понеділка до п'ятниці з 9:00 до 18:00, або ж онлайн на сайті www.mvs.gov.ua. Телефон гарячої лінії (0332) 742-555.

X ОСНОВНІ ПОСАДОВІ ОБОВ'ЯЗКИ:

- патрулює визначену територію (пішки, на патрульному автомобілі або на інших транспортних засобах) та забезпечує охорону громадського порядку й безпеки громадян;
- надає інформацію пішоходам та водіям транспортних засобів;
- перевіряє та фіксує будь-які порушення законодавства, випишує штрафи;
- приймає та передає інформацію по рації, реагує на правопорушення, виїжджає на місце події, вивчає скарги громадян;
- реагує на виклики щодо побутових правопорушень (виявів домашнього насильства тощо);
- надає невідкладну допомогу потерпілим від суспільно небезпечних діянь, нещасних випадків, особам з обмеженими фізичними можливостями та особам, що втратили можливість самостійно пересуватися;
- забезпечує безпеку дорожнього руху; регулює дорожній рух;
- зупиняє дорожньо-транспортні засоби, перевіряє посвідчення водія та інші документи, проводить візуальний огляд у разі підозри щодо вчинення правопорушення;
- організовує заходи безпеки на місці ДТП, складає документи, надає першу допомогу учасникам ДТП;
- здійснює оперативно-розшукові заходи та слідчі дії з метою виявлення і запобігання злочинам та іншим правопорушенням;
- сприяє розслідуванню справ щодо вчинених злочинів у межах компетенції Департаменту.

X ОСВІТА

ОСТАННІЙ ЕТАП ВСТУПНОЇ КАМПАНІЇ: ЯК ВІДБУВАТИМЕТЬСЯ ЗАРАХУВАННЯ АБІТУРІЄНТІВ

OPORUA.ORG

Фінальний етап вступної кампанії 2015 року розпочався 6 серпня. З цього дня приймальні комісії вищих навчальних закладів оприлюднюють списки вступників, рекомендованих до зарахування.

Як і в попередні роки, списки формуються за конкурсним балом – від більшого до меншого, однак враховуватиметься пріоритетність, яку вступники присвоювали своїм заявам, наголошують у громадянській мережі ОПОРА.

У списку рекомендованих до зарахування зазначаються: прізвище, ім'я та по батькові вступника; конкурсний бал вступника; наявність підстав для вступу поза конкурсом; наявність підстав до зарахування на місце цільового прийому; наявність підстав для зарахування за результатами співбесіди; наявність права на першочергове зарахування; пріоритет заяви, зазначений вступником.

Варто зазначити: цьогоріч абітурієнт, який вступає на денну форму навчання для здобуття ступеня бакалавра, отримуватиме лише одну рекомендацію до зарахування на місце державного замовлення. У тому випадку, якщо конкурсний бал вступника дозволяє рекомендувати його одночасно на кілька спеціальностей, рекомендацію до зарахування буде надано на тій,

де зазначений найвищий пріоритет.

Наприклад, є абітурієнт з конкурсним балом 180, який вступає в Київський національний університет ім. Тараса Шевченка на соціологію (пріоритет №3), політологію (пріоритет №2) і правознавство (пріоритет №4). У випадку, якщо прохідний бал на всі спеціальності дорівнюватиме 179, то він буде рекомендований до зарахування на місце державного замовлення лише на політологію, бо там найвищий пріоритет. Однак, якщо абітурієнт подав заяву (з таким самим балом) для участі у конкурсному відборі і у Львівський національний університет ім. Івана Франка на правознавство, однак за пріоритетом №1, і там прохідний бал на бюджет буде теж 179, то рекомендацію до зарахування отримає лише в ЛНУ ім.

Івана Франка, у КНУ ім. Т. Шевченка – ні.

Списки вступників, рекомендованих до зарахування, розміщуються на стендах при-

ймальних комісій, а також оприлюднюються на веб-сайтах вищих навчальних закладів. Ті абітурієнти, які подавали документи дистанційно, можуть відслідковувати статус своїх заяв в електронному кабінеті на сайті ez.osvitavsiv.org.ua. Рекомендованим до зарахування вступникам можуть надсилати повідомлення засобами електронного та мобільного зв'язку. Однак варто звернути

увагу, що повідомлення абітурієнта не є обов'язком приймальної комісії, тож він має самостійно ознайомлюватися з відповідними списками.

З 6 серпня до 10 серпня вступники, що отримали рекомендацію до зарахування на місце державного замовлення, мають подати особисто у відповідну приймальну комісію оригінали документів. Зарахування вступників на денну форму навчання за державним замовленням відбудеться не пізніше 12:00 11 серпня.

У тому випадку, якщо абітурієнт не рекомендований на бюджет або не бажає навчатися за спеціальністю, на яку отримав рекомендацію 6

серпня, він може претендувати на контракт за усіма іншими заявами, що були подані для участі у конкурсі. Для цього він має подати оригінали документів на ту спеціальність, де отримав рекомендацію до зарахування на навчання за кошти фізичних та юридичних осіб. Терміни виконання вимог до

зарахування на контракт встановлює кожен навчальний заклад, тож абітурієнту варто ознайомлюватися з ними на веб-сайтах вишів.

Також умовами прийому передбачена можливість добору на місця державного замовлення, фактично, конкурс оригіналів. У тому випадку, якщо хтось із вступників, рекомендованих до зарахування на бюджет, не подасть у вищий навчальний заклад потрібних документів, з'являється вакантне місце. Процедура його заповнення така: не пізніше 18:00 12 серпня приймальна комісія надає рекомендації до зарахування на вакантні місця державного замовлення вступникам за рейтингом із числа рекомендованих до зарахування на навчання за кошти фізичних і юридичних осіб, які виконали умови до зарахування. Тобто добір відбуватиметься за рахунок тих вступників, які були рекомендовані на контракт і подали оригінали документів до 12 серпня.

Зарахування вступників на денну форму навчання на основі базової та повної загальної середньої освіти за кошти фізичних та юридичних осіб має відбуватися не пізніше 17 серпня.

Консультаційний телефон Громадянської мережі ОПОРА з питань вступу: **098-844-29-65.**

X САМ СОБІ ГОСПОДАР

Тетяна ГРІШИНА

1 липня 2015 року в дію вступив Закон України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку», який скасував панування житлово-комунальних господарств. Експерти кажуть, що це унікальна можливість зрушити з місця плачевний стан справ у господарстві, власних помешканнях, під'їздах чи підвалах.

Згідно з документом, кожен, хто має у власності квартиру в багатопверховому будинку, є співвласником такого будинку. Точніше, його начиння, яке і забезпечує функціонування помешкання. Тобто ви спільно з сусідами володієте ліфтом, підвалом, горищем, дахом, інженерними спорудами. Разом ви можете визначити, хто буде управляти вашим будинком, а також вирішувати перелік та розмір витрат на управління багатоквартирним будинком. Закон, по суті, знімає панівний стан жевів і надає можливість показати себе господарем.

УСЕ – СПІЛЬНЕ

У законі визначено, що спільне майно багатоквартирного будинку – це приміщення загального користування, тримальні, огорожувальні та тримально-огорожувальні конструкції будинку, механічне, електричне, сантехнічне та інше обладнання всередині або за межами будинку, а також будівлі й споруди, які призначені для задоволення потреб співвласників будинку та розташовані на прибудинковій території.

Ви не можете в натурі отримати частку цього майна, або ж його продати. Втім маєте право спільно користуватися таким майном, брати участь в управлінні багатоквартирним будинком особисто або через представника, одержувати інформацію про технічний стан будинку, умови його утримання та експлуатації, довідатися інформацію про витрати на утримання спільного майна багатоквартирного будинку та надходження, отримані від його використання. А також визначати на зборах спів-

ХТО ТЕПЕР ГОЛОВНИЙ
У БАГАТОПОВЕРХІВКАХ?

власників, скільки й на які потреби спрямовувати кошти.

Окрім цього, будучи співвласником, ви можете безоплатно одержувати інформацію про суб'єктів права власності на всі квартири та нежитлові приміщення у багатоквартирному будинку і площу таких квартир.

Крім права спільного володіння, на вас поширюватиметься спільна відповідальність за майно пропорційно до вашої частки. Тобто ви зобов'язані утримувати майно в належному стані, виконувати рішення зборів співвласників, дотримуватися чистоти в місцях загального користування й тиші, своєчасно сплачувати за спожиті житлово-комунальні послуги та навіть відшкодувати збитки, завдані майну інших співвласників та спільному майну багатоквартирного будинку.

Відтепер на зборах власників ви голосуватимете відповідно до кількості ваших «квадратів». Тобто, аби визначити власну частку в будинку, достатньо площу вашого житла поділити на загальну площу будинку. Ця цифра означатиме рівень вашої відповідальності в управлінні спільним

майном та вагу вашого голосу під час зборів мешканців будинку. А також суму, яку ви витратите на утримання спільного майна.

ОСББ І УПРАВИТЕЛІ

Закон передбачає, що управління багатоквартирним будинком здійснюється його співвласниками. І ось тут нюанс. Для тих, хто шукає альтернативу ОСББ чи не може через певні причини його створити, може передати функції догляду за будинком управителю. До слова, наймачі, орендарі можуть брати участь в управлінні багатоквартирним будинком суто за дорученням власників таких квартир та приміщень.

Таким чином, якщо ОСББ не створено, за дотриманням чистоти будинку, своєчасним наданням послуг, проведенням ремонту можуть слідкувати мешканці або компанія-управитель.

Це може бути фізична чи юридична особа, з якою укладають договір, де прописують посадові обов'язки, зазначають вартість послуг. Ви навіть можете звернутися до керівника певного ОСББ і найняти його у свій будинок як управителя. Договір з управи-

телем укладають строком на один рік і його можна розірвати.

Якщо за один місяць до закінчення зазначеного строку жодна із сторін не повідомить письмово іншу сторону про відмову від договору, договір вважається продовженим на наступний однорічний строк.

У випадку, коли мешканці будинку пасивні й не бажають розпорядитися своїм майном, то за рік місцева влада сама призначить управителя. Ним може бути ЖКП, яке вас обслуговує, або інша компанія. Тому, якщо вам не до вподоби нинішній стан справ у будинку, треба діяти, спілкуватися з сусідами, заохочувати їх до ухвалення спільних рішень. Зрештою, виявляти ініціативу, адже саме вам жити у власній квартирі.

СПІЛЬНІ РІШЕННЯ

Головними в управлінні будинком стають загальні збори його співвласників. Саме рішення зборів впливатиме на розпорядження майном, визначення управителя, його повноважень, переліку і розміру витрат на утримання будинку, проведення поточного й капітального ремонтів.

Такі збори скликає ініціативна група у складі трьох осіб. Потому кожному із співвласників за 10 днів до дати зборів вручають письмове повідомлення про це. Про дату й місце зборів також варто повідомити оголошенням у загальнодоступному місці. На зборах співвласників рішення вважаються ухваленими, якщо за них проголосують власники квартир та нежитлових приміщень, площа яких разом перевищує 75% загальної площі. А ось за голову зборів мають проголосувати як мінімум 50% присутніх. Порядок денний зборів треба прописувати наперед. Якщо на збори не прийшла достатня кількість мешканців, є 15 днів для того, аби провести письмове опитування серед тих, хто був відсутній. Результати зборів оформляють у протокол, який скерують до міської ради.

Таким чином, зміни в законодавстві дали можливість показати себе справжнім відповідальним господарем та позбутися думки, ніби хтось зобов'язаний піклуватися про ваш добробут. Лише ініціативність, небайдужість та відповідальність здатні змінювати нинішній стан речей.

X КОМУНАЛКА

ВІДТЕПЕР ОТРИМАННЯ СУБСИДІЙ
– ЗА СПРОЩЕНИМ ПОРЯДКОМ

Лілія БОНДАР

3 21 липня набула чинності постанова Кабінету Міністрів України від 26.06.2015 № 475 «Про спрощення порядку призначення та надання населенню житлових субсидій».

Постановою внесено зміни до Положення «Про порядок призначення та надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21.10.1995 № 848.

Як повідомили у відділі державної служби соціальних допомог та субсидій департаменту соціального захисту населення ОДА, однією з найважливіших змін, які вносить постанова, є спрощена форма декларації про доходи і витрати осіб, які звернулися по призначення житлової субсидії. Відповідно до змін, у декларації не потрібно вказувати розмір отриманого доходу. Тепер треба зазначити лише вид доходу (пенсія, стипендія, заро-

бітна плата) та назву організації, де його отримують.

До сукупного доходу тепер не враховуються сплачені особою аліменти, доходи від розміщення депозитів, грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, які беруть

безпосередню участь в АТО, допомога громадських та благодійних організацій, допомога на поховання, одноразова допомога, яка надається відповідно до законодавства або за рішеннями органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій

незалежно від форми власності. Для розрахунку субсидії, за бажанням заявника, можна врахувати доходи за три місяці, що передують місяцю, з якого призначається субсидія, при цьому треба подати довідки про доходи, розмір пенсійної виплати враховується за місяць, що передує

місяцю, з якого призначається субсидія.

Для фізичних осіб-підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування та є платниками єдиного податку першої групи, до сукупного доходу за кожний місяць враховується дохід на рівні прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб за цей місяць, для фізичних осіб-підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування та є платниками єдиного податку другої групи, – двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб, для фізичних осіб-підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування та є платниками єдиного податку третьої групи, – трьох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб.

Якщо громадяни перебувають у складних життєвих обставинах і не змогли своєчасно звернутися по призначення субсидії, на підставі рішень районних комісій та актів обстеження матеріально-побутових умов домогосподарства субсидія може призначитися з дня виникнення права, але не більше, ніж за три місяці до звернення до її призначення.

Також скасовано повернення субсидії у подвійному розмірі за подання недостовірних відомостей про доходи громадян у деклараціях. Субсидія для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг призначається на 12 місяців з місяця звернення до її призначення.

Волинянин Олесь Санін зізнався, що нині працює над новою кінострічкою, однак деталі тримає в секреті

Арт-директор «Бандерштату» і вокаліст гурту «Фіолет» Сергій Мартинюк планує запросити на ювілейний десятий фестиваль кілька потужних музичних команд з-за кордону

Найемоцінніша пора для фестивалю розпочалася після п'ятої, коли на сцені з'являлися музиканти

Луганська радіоведуча Вікторія Жуковська і рівненський музикант на прізвище М'яч – незмінні ведучі фестивалю, яких полюбила патріотична публіка

Бандершатівська молодь вигадує найрізноманітніші розваги, однак цілком тверезі, адже тут діє сухий закон

Ірина КАЧАН

Інтелектуально насиченим, музично драйвовим та яскравим атмосферно видався дев'ятий за ліком фестиваль українського духу «Бандерштат-2015». Нинішнього літа він зібрав рекордну кількість поціновувачів якісної української музики, історії, мистецтва та кіно.

Аж на три дні, із 31 липня до 2 серпня, Луцьк перетворився на місто патріотичної молоді. Направду, не заради красного слівця кажучи, до столиці Волині на «Бандерштат» завітала сила-силенна люду з усіх куточків нашої держави, навіть з окупованого Криму. Більше того, відчути бандерівську атмосферу приїхали навіть кілька чехів, росіян, французів, англійців та канадців. Традиційно найчисельнішими закордонними гостями були сусіди-білоруси.

За три фестивальні дні дійство відвідало близько шести тисяч гостей. Черги біля входу на територію «Бандерштату» не зникали впродовж усього часу проведення. До слова, місце проведення лишилося традиційним – іподром, що у центральному парку міста. Ще за день до початку фестивалю у наметове містечко поселилися більш як тисяча відвідувачів.

Вартість вхідного квитка становила 300 гривень на усі три дні, одинденний же квиток вартував 150 гривень. Хоча чимало людей скористалися можливістю придбати дешевші квитки задовго до проведення фесту.

Організатори, а це всеукраїнська молодіжна громадська організація «Національний Альянс», вирішили надати вільний вхід бійцям добровольчих батальйонів та військовим Збройних сил України. Тож на фестивалі побували близько трьох сотень вояків з «Азову», «Айдару», «ДУКу», «Дніпра-1» та 14-ї бригади.

Безпекою всіх відвідувачів опікувався Цивільний корпус полку «Азов». За час проведення фестивалю не сталося жодного випадку, який порушив би спокій фестивалю. Допомогали організаторам 150 волонтерів.

Протягом усього дійства, програма якого була розписана до пізньої ночі, численним гостям, які мають смак до гарного дозвілля, не доводилося нудьгувати.

Уранці бандершатівці збиралися на заняття з йоги, ходили або їздили на екскурсії Луцьком, а потому мали змогу побувати на літературних читаннях, які уже традиційно стали частиною фестивальної програми.

Упродовж фестивалю гості могли долучитися до доброї справи – збору кришечок від пластикових пляшок, які пізніше пройдуть спеціальну обробку і стануть основою для протезів кінцівок пораненим у війні на сході України. Працювали три пункти прийому кришечок, про що постійно зі сцени нагадували незмінні ведучі фестивалю Вікторія Жуковська та М'ячик.

На фесті з року в рік збираються молоді люди, спрагли до знань, відкриттів і самовдосконалення

Юні козаки зі школи бойового гопака «Герць» влаштували показові виступи, викликавши неабияке захоплення у відвідувачів

За усі дев'ять років існування фестивалю луцька «ФлайзZза» виступила тут вперше

На ярмарку різноманітний патріотичний крам – до кольору до вибору

«БАНДЕРШТАТ» ФЕСТИВАЛЬ НЕ ЗАРАДИ РОЗВАГИ

Не нудьгували на «Бандерштаті» й любителі спорту: могли пограти у футбол, волейбол, фрізбі, позмагатися у армреслінгу.

Гутірковий майданчик, як завше, зібрав чимало слухачів, спраглих до спілкування з цікавими особистостями – представниками громадських рухів, політики та мистецтва. Перед аудиторією виступили народний депутат Володимир Парасюк, комбат полку «Дніпро-1» Юрій Береза, керівник містечкового об'єднання «ОстаNNя Барикада» Олесь Доній, дисидент Левко Лук'яненко, режисер Олесь Санін, письменник Василь Шкляр, сестра Надії Савченко Віра, доброволець батальйону «Київ-2» Аміна Окуева, ветерани УПА, представники Українського Інституту національної пам'яті, «Видавництва Старого Лева», ведучі фестивалю та інші цікаві особистості. Щоправда не змогли приїхати на фест такі очікувані персони, як головний полісмен Києва Олександр Фацевич, народний депутат і журналіст Мустафа Найем, а також комбат батальйону «Донбас» і нардеп Семен Семенченко.

Дівчатам із «Бандерштату» стали до смаку біо-татування. Ноги, руки, а подекуди й обличчя фестивалю прикрашали патріотичні татування з натуральних барвників.

«Бандерштат» пропонував не лише відпочити, а й отримати нові знання. Так, для охочих було проведено тренінги з надання першої невідкладної допомоги. Навчання провів медичний загін спецпризначення «Білі берети». Відбувся і міні-вишкіл від інструкторів Цивільного корпусу «Азов». Охочих вчили правильно тримати зброю, знімати з запобіжника, ставати у стійку та робити тренувальні вистріли у позиціях стоячи, сидячи та лежачи.

Упродовж трьох днів «Бандерштату» діяло і дитяче містечко для найменших відвідувачів. Щодня з 12:00 до 18:00 на території фестивалю для дітей проводили різноманітні майстер-класи: плетіння з бісеру та дроту, ліплення фігурок з глини та виготовлення аплікацій. Під наглядом матерів та волонтерів діти радо ліпили з глини, плели браслети, бавилися, малювали та насолоджувалися атмосферою заходу. Містечко виявилось напролюдним, позаяк багато гостей фесту прийшли з малюками.

Аби фестивалю могли привезти додому із «Бандерштату» не лише спогади та натхнення, а й щось на пам'ять, для них працював ярмарок. Там можна було придбати чимало усіляких ціка-

– ЦЕ ПЕРЕМОГА

вих речей: від яскравих прикрас та сувенірів до одягу із патріотичними принтами та фестивальною символікою.

На облаштованих фотозонах бандерштатівці приміряли справжній упівський одяг та прицілялися з гармат, ловили моменти на плівку біля креативної фотозони в стилі «кантрі» та фотографувалися з улюбленими виконавцями біля банера з логотипом фестивалю.

На «Бандерштаті» розмістився і «BanderFoodFest». Гостям пропонували великий вибір кухні: від домашніх вареників зі шкварками та дерунів до вегетаріанських страв. За три дні фесту гості висушили десяток діжок із квасом та лимонадом, випили літри запашної кави.

Еко-галявина «Бандерштату» популяризувала програми з енергозбереження. Діяла виставка сонячних панелей, а також в еко-експозиції можна було дізнатися більше про нагрівання води для душів від енергії сонця.

Найатмосфернішим заходом дев'ятого «Бандерштату» була акустична сцена. Натомлені за день гості каталися в спальниках на землі біля сцени та поринали в музику. За три дні на нічній акустиці виступило чимало музикантів: гурт «Брем Стокер» зі своїми сатиричними піснями, фолк-гурт «FRAM», театр «Шарж», «ПНД» та піано-екстреміст, який змусив присутніх плакати, стоячи співаючи Гімн України.

Для тих, хто хотів відпочити від музики, були ночі українського кіно – «Bander Night Cinema». До слова, нічні кіноперегляди теж знайшли чимало шанувальників.

Також відбувся традиційний флешмоб. Гості фестивалю своїми тілами склали слово «Перемога». У такий спосіб учасники флешмобу побажали якнайшвидшої перемоги над російським агресором на сході України.

Утім найцікавіше відбувалося на головній сцені. Щодня о 17:00 фестивалю підтягувалися з усієї території «Бандерштату», щоб послухати пісні улюблених виконавців. 15 гуртів відіграли повноцінні сеті: рок-н-рольний драйв із сумішню реггі, металева атмосфера, музичне шаленство, фольклорна тематика та патріотичні тексти. Серед найвідоміших музичних зірок фестивалю – білоруська команда «Brutto», музичний проєкт «ОНУКА», гурти «Тартак», «ФлайзZza», «O.Torvald», «Роллік'с», «Фіолет», «Тінь Сонця», «АННА», «Карна».

А завершили фестиваль флешмобом у пам'ять про Кузьму Скрябіна, гурт якого був хедлайнером «Бандерштату» двічі. Сотні ліхтариків замиготіли під сценою під звуки однієї з найкращих пісень Андрія Кузьменка «Місця щасливих людей». Саме таким місцем для багатьох і став фестиваль «Бандерштат».

ХРОНІКЕР

За словами голови оргкомітету, депутата Верховної Ради Ігоря Гузя, організаторам часто закидали, що одним із недоліків фестивалю є відсутність дозволу продавати алкоголь на території, мовляв, у такому разі відвідувачів могло бути ще більше.

«Менше з тим, від традиції тверезості і пропаганди здорового способу життя ми не відмовилися. Це для нас принципово. І так буде завжди. Ми ніколи не робили фестиваль заради заробітку. Більше того, кілька фестивалів вийшли збитковими, ще кілька – вишли в нуль. Та найважливіша для нас інтелектуальна місія й уславлення імені провідника українських націоналістів Степана Бандери, – запевнив Гузь.

Окрім того, пообіцяв, що частину виручених коштів від вхідних квитків передадуть на потреби 14-ої механізованої бригади, яка дислокується у Володимирі-Волинському. Як відомо, минулого року оргкомітет передав 70 тисяч гривень на потреби батальйону «Айдар».

Організаційний комітет фестивалю вирішив, що «Бандерштат-2016» відбудеться у Луцьку традиційно на початку серпня, попри ідею перенести ювілейний десятий фест до Києва.

Начальник міського управління у справах сім'ї та молоді Олексій Веремійчик з дружиною та донькою тишилися патріотичним дійством

На фестиваль українського духу прийшли гості з усіх куточків України, окупованого Криму й навіть з-за кордону

Вхід для дітей до 12 років – безплатний

Одні купували віночки на ярмарку, інші ж творили прикраси власними руками із живих квітів

Звичне для рок-концертів брутальне дійство – слем. Утім така штовханина під музику має правила, головне – нікого не травмувати і подати руку тому, хто спіткнувся.

Одна із родинок «Бандерштату» – гуртіки із відомими митцями, громадськими діячами, політиками

Більшість відвідувачів – молодь, хоча траплялися й люди старшого покоління

Організатори певні: патріотизм треба виховувати із малечку

Завдяки «Бандерштату» сотні туристів відкрили для себе Луцьк. Чимало з них – уперше.

Щороку на фестиваль приходять усе більше батьків із маленькими дітьми

Олександр КОТИС

У попередньому номері ми писали, що у перші роки ХХ століття в Луцьку вирішили ліквідувати базар під собором на Парадному майдані. Хоч і відбувалося це непросто, з різними «підводними течіями», але перенести ринок таки вистачило духу. На звільненій і почищеній території стали закладати міський сад. Сьогодні це Театральний майдан, а на місці саду тепер стоїть драмтеатр.

ГУБЕРНСЬКА ВІДПОВІДЬ СКИГЛЯМ

Прогімназія, яка розміщувалася у будівлі колишнього монастиря бернардинів, готувалася стати повноцінною гімназією. Однак забрудненість майдану так не подобалася директору прогімназії Каштуреву, що він погрожував призупинити процес перетворення закладу на гімназію, якщо майдан елементарно не почищать. Не оминув увагою він і єврейські туалети поряд із самісіньким навчальним закладом.

«Гімназія знаходиться по своєму мѣстоположенію въ ужасныхъ антисанитарныхъ условияхъ: дворъ узокъ, противъ прогімназіи находится площадь, загрязненная свалкой нечистотъ и застроенная мясными лавками, оставляющими тутъ же мясные отбросы, противъ парадной двери за заборомъ помѣщается два єврейскихъ клозета. До сего времени не только не принимается никакихъ мѣръ къ сносу мясныхъ и другихъ лавочекъ на парадной площади, но даже напротивъ, какъ я вижу лично, возводятся въ настоящее время новыя постройки подобныя же лавочекъ», – писав він луцькому міському голові Георгію Скарлову у лютому 1907 року.

Цього місяця нарешті почала працювати комісія, яка дала конкретні пропозиції. Вона визнала, що майдан нескінченно брудний, його треба замостити й негайно ставити паркан для влаштування саду. Комісія пропонувала ділянку біля окружного суду продати. Залишити тільки проїзд. Виручені кошти пустити на замощення і краще планування вулиць, а також на влаштування саду та впорядкування Парадного майдану. Але тут знову виступила «баба Яга», яка була проти. Частина жителів знову стала скаржитися, що їм буде незручно.

«Мѣстные жители придуть въ самое невыносимое положение за неимѣніемъ мѣсть для привозимыхъ и приносимыхъ сельскими жителями продуктовъ», – заявили вони.

Ці плебеї навіть казали, що публічний сад взагалі не потрібен місту! Проте «Губернське присутствіє» дало відкоша: скаргу прохачів не тільки залишили без наслідків, а й здерли з останніх коштів за використаний папір. Справу з влаштування саду наказали прискорити.

У червні 1907 року відбулися слухання щодо плану роботи. Спочатку міський землемір накреслив план саду. Він був майже квадратним і займав ділянку під нинішнім драмтеатром від вулиці Словацького до пам'ятника Лесі Українці. Біля нинішнього супермаркету «Театральний» землемір намалював артезіанську криницю. Вирішили, що для початку усю відведену територію треба обнести гарним парканом заввишки 2,25 аршина (1,6 метра), який і буде служити огорожею для майбутнього саду. Головний фасад цегляного паркану, тобто з боку собору, мав містити металеві ґрати, а з інших боків – дубові. Виконавцю робіт хотіли платити 1 рубль за сажень (2,13 метра) зведеного паркану, проте луцькі майстри Еля і Шимон Крігери написали, що зроблять за 90 копійок, а у випадку конкуренції ще нададуть якусь знижку. Їм і віддали підряд. Мабуть, у серпні-вересні роботи вже йшли. Звичайно, цеглу для огорожі використовували із цегельні «Лучанин».

На поштівці зберігся вигляд новозбудованого паркану. За обнесеною ділянкою видно тогочасні секційні новобудови на теперішній вулиці Словацького.

КРИКЕТ І ОРКЕСТР ЗАМІСТЬ КЛОЗЕТІВ І СМІТТЯ

Поки мурували паркан, до Луцької міської думи надійшло звернення садівника Всеволода Влка із Боратина. Він пропонував місту свої послуги із висадження різних порід дерев та кущів. Власне, подав чеський садівник два проекти: англійський та змішаний (англо-французький).

Він пропонував висадити 100-150 хвойних дерев, 12000 кущів та листяних дерев. Серед різного – каліфорнійський яснолистий клен, кінський

ЗРОБИТИ НЕМОЖЛИВЕ: ЗАМІСТЬ СМЕРДЮЧОГО БАЗАРУ – КВІТКОВИЙ САД

Проект саду в Луцьку невідомого автора

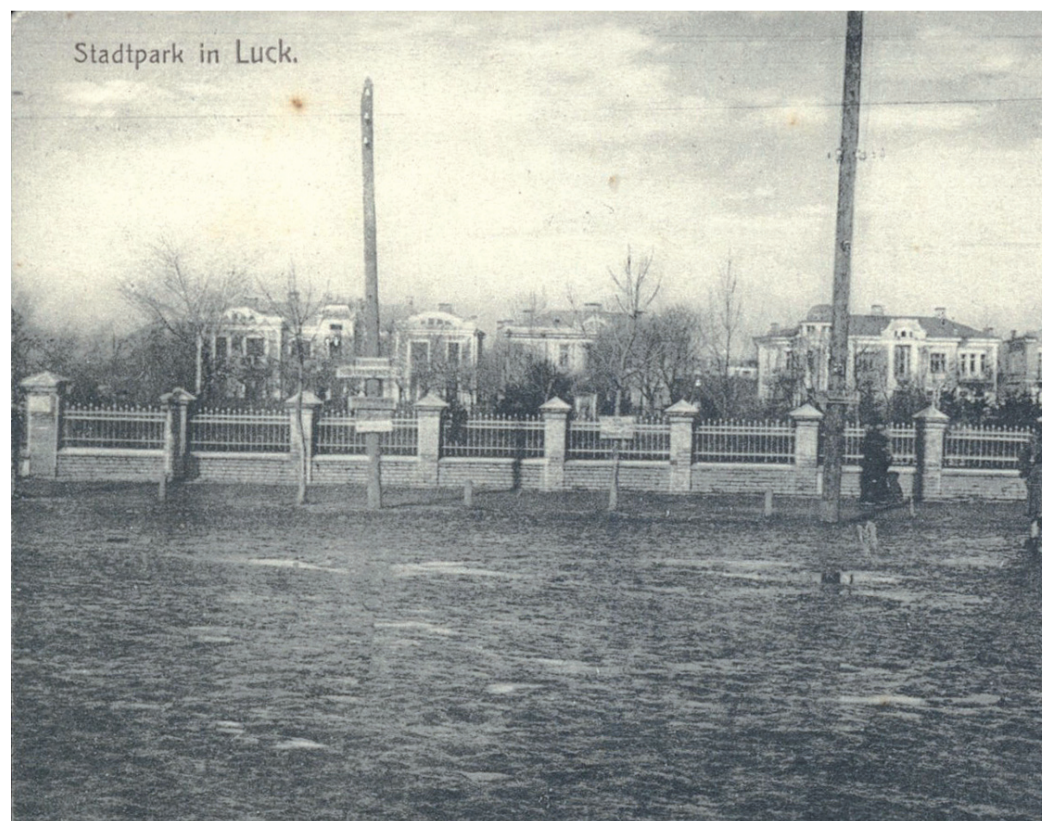
каштан, верба плакуча, липа, оливник, айва, глід, гортензія, тополі, бузок, калина та сила-силенна інших видів дерев та кущів.

У папці документів Державного архіву Волинської області одразу після звернень Влка з Боратина розміщується намальований план саду на Парадному майдані. На жаль, він не підписаний, тому невідомо, чи це один із пропонованих садівником планів. На ньому підписи польською мовою, тому він може належати до пізнішого часу. Немає відомостей, чи міг Влка подати в міську думу креслення з польськими словами. Можливо, проект належить авторству київського ландшафтного пейзажиста Рудольфа Троцке.

Схема саду неймовірно цікава. Намальована акварельними фарбами на пожовтілому від часу папері, вона все ж зберегла яскравість кольорів. Передбачені алеї з окремих порід дерев. Також є місце для крикету (!), футбольний майданчик,

веранда для відпочинку, два оркестрові павільйони, альтанки, у правому нижньому куті – театральне приміщення (біля «Театрального»), у центрі – фонтан.

З невідомих причин пропозицію Влка відхилили. Який саме проект саду лів в основу реалізації, також невідомо. Імовірно, проектували «оазу» для лучан у Головному управлінні лісів та розплідників Андрія Замойського у містечку Соболев Сідлецької губернії. Зараз це територія Польщі. У другій половині 1907 року зі Станції Соболев до Луцька потягами доправляли велику кількість саджанців. Цікаво, що міська влада вирішила скористатися дешевшою працею, адже сад у Луцьку висаджували арештанти. Активні роботи із висадки парку тривали і на початку 1908 року. Основну частину саджанців було замовлено містом у розсаднику графа Замойського.

Паркан новозакладеного міського саду. Поштова листівка

ВХІД У САД – ЗА СЕЗОННИМИ КВІТКАМИ ДЛЯ СІМЕЙСТВ

Унаслідок влаштування саду в Луцьку виникла потреба нової професії – міського садівника. Вже 1 лютого 1908 року міська управа уклала контракт із Владиславом Дембським. Він протягом трьох найближчих років мав доглядати новий сад. Також до його обов'язків входив догляд за садом біля Окружного суду й узагалі за всіма міськими плантаціями. На літній період йому дозволялося наймати помічника. В останні місяці роботи садівника стався конфлікт між ним і міським головою. Його звільнили за те, що «на сдѣланное ему замѣчаніе г. Городскимъ Головою онъ отвѣтилъ грубостью». Тоді він звернувся до гласних і просив виправити ситуацію.

«Чувствую себя по совѣсти совершенно невиновнымъ и оставшись съ семьей безъ куска хлѣба въ такое время, когда пріискать новую должность невозможно, я обращаюсь къ чувству справедливости Думы и прошу г.г. гласныхъ назначить по ихъ усмотрѣнію вознаграждение. Всѣ вы смотрѣли на мой трудъ по заложению городского сада, я люблю свое дѣло и старался всѣ дѣлать къ лучшему», – скаржився садівник Дембський.

Зрештою, міська дума вирішила видати йому 100 рублів, бо повважала причину звільнення безпідставною.

Новенький міський сад з'явився на тогочасній карті міста. Біля собору квадратна ділянка підписана як «Городской садъ».

За два роки роботи з висаджування дерев та кущів завершилися. У 1910 році спеціальна садова комісія при Луцькій міській думі постановила, щоб цього року допустити вхід публіки в міський сад за сезонним квитками з платою 3 рублі з сімейства. У саду поставити не менш як 30 лавок на металевих ніжках. Проте з невідомої причини лучан не запускали в сад ще три роки. Тільки в березні 1913 року міська дума видала відповідну постанову.

«Устроєнный на бывшей Парадной площади городской садъ, со времени его устройства съ 1908 по 1913 г. оставался закрытымъ для публики. Въ 1913 г., уступая усиленнымъ ходатайствамъ жителей г. Луцка, Городская Дума постановлениемъ отъ 15 марта 1913 г. признала возможнымъ открыть садъ для посѣщения его публикой, причѣмъ установила плату за сезонный билетъ съ семейства по 1 руб. и съ лицъ, не взявшихъ такового билета, по 5 копѣ. съ челоуѣка за входъ».

Для учнів та їхніх викладачів просили вхід у сад зробиати безплатним. Учителю природознавства Скороходу і учням гімназії дозволялося будь-коли приходити в сад для наглядного ознайомлення з рослинним світом. Те ж дозволили ученицям жіночої гімназії Коленко.

* * *

Уже зовсім скоро сад опинився у вирі війни. Звичайно, ніхто його не знищував. Але й особливого догляду за роки буремних подій ніхто не проводив. Невдовзі на нього чекало оновлення вже у міжвоєнній Польщі. У публічному саду було зроблено сцену для виступу оркестрів, поставлено різні кіоски, тут відбувалися народні гуляння, проводили культурні заходи.

Історія перенесення базару з Парадного дуже показова і навіть повчальна для сучасників. «Колесо історії» виявляє типи: лобісти, плебеї, мрійники. Хтось хотів торгувати правдою заради власної вигоди, інші не бачили далі свого носа, треті були занадто самовпевнені у своїх амбіціях. Усе ж для нас сьогоднішніх урок: у непростому часі й становищі Луцька часів Російської імперії змогли не тільки ліквідувати недоречний базар під собором, а й на його місці влаштувати сад.

Час змінився, але обставина нинішнього базару під замком абсолютно аналогічна. Та й навіть на Театральному сьогодні знову пропонують великий базар, тільки вже під землею. Дуже цікаво, як напишуть історію цих місць через 100 років...

СЕРГІЙ РЯБЕНКО: «ТРЕБА ПОЗБУТИСЯ ПОДВІЙНОГО МИСЛЕННЯ ТА ШИЗОФРЕНІЇ У ГОЛОВАХ»

Лілія БОНДАР

Чому в Україні потрібно провести декомунізацію та з якими проблеми доводиться стикатися під час цього процесу, розповідає працівник Українського інституту національної пам'яті Сергій Рябенко.

– Що передбачає закон про декомунізацію?

– Процес декомунізації не обмежується тільки тим, що ми чуємо останнім часом у ЗМІ, що десь у якомуся місті комунальні служби зняли черговий пам'ятник Леніну і відправили його на відпочинок у комунальне підприємство. Насправді декомунізація – це значно ширший процес. Якщо його розглядати не тільки в юридичній, а й у історичній та соціальній площині, то це процес, який полягає у тому, що держава, суспільство, громадяни дають певним чином оцінку тоталітарному комуністичному минулому. На 24-му році незалежності нарешті наш парламент ухвалив чотири декомунізаційні закони, які є досить складними та неоднозначними. Законодавчий орган нашої країни дає оцінку двом тоталітарним режимам: комуністичному та нацистському. Ці режими визнаються несумісними з правами, основоположними свободами людини. Крім цього, доступ до інформації, яка є в архівних документах і стосується діяльності цих тоталітарних режимів, не може бути обмеженим. Оскільки ми на найвищому рівні засудили ці два режими, то очевидно, що уславлення цих режимів у будь-якій формі

Сергій Рябенко на гутірковій сцені фестивалю «Бандерштан»

ця проблема не є такою актуальною, як для міст на сході України. Тут від радянської топоніміки майже нічого не залишилося. Але що східніше, то більше таких вулиць та об'єктів. Дуже пов'язаний з назвами вулиць процес усунення пам'ятників тоталітарного режиму з публічного простору. Цей процес іде та набирає оберти в східних рубежах нашої країни. Востаннє минулого тижня ще один населений пункт Луганщини позбавився чергового центрального Леніна.

– Чому тільки на 24-му році незалежності держава нарешті повернулася до цієї проблеми і спробувала її розв'язати шляхом ухвалення відповідного закону? Чи не спізнилися ми з декомунізацією?

– Усе відбувається в той час, коли має відбуватися і коли для того складаються сприятливі обставини. Тему декомунізації вперше було піднято в момент проголошення незалежності. Тоді уперше почали говорити про те, що потрібно все ж таки дати оцінку радянському періоду нашої історії, засудити злочини, які відбувалися тоді, ну і зробити так, щоб злочинні практики не було взято у майбутнє. На жаль, тоді не склалися обставини, щоб процес декомунізації набув не точкового характеру, а більш всеохопного. У західних областях України цей процес почався. Деякою мірою він стартував і в Києві. А вже було демонтовано один із центральних пам'ятників Леніну, а міська рада спробувала розібратися із об'єктами топоніміки, повернула історичні назви вулиць у центральній частині міста.

– Чому цей процес тоді не відбувався на сході?

– З одного боку, суспільство на той момент не було ще готове здійснювати системний тиск на органи державної влади для того, аби спонукати їх до декомунізації. А з іншого боку, Верховна Рада першого скликання де-факто була змінена зовні, але всередині це була все та ж ВР УРСР, до якої входили колишні або ще дійсні комуністи. На той момент вони, очевидно, бачили державу Україну, яку було проголошено Актом від 24 серпня, не як нову демократичну незалежну і зовсім іншу державу, а як трешечки покрашену

версію звичної для них УРСР. Можливо, з дещо іншою символікою, назвою та причисаною Конституцією. Тому тодішня більшість у ВР, відчуваючи своє тяжіння до радянського минулого, не була готова робити всеохопні зміни в царині декомунізації. Хоча й вишло кілька нормативних актів, у тому числі про заборону комуністичної партії, яка потім була скасована Конституційним судом, про передачу архівних документів з архіву КДБ до відповідних державних архівів, але загалом цей процес залишився точковим. У тих областях, де в громади й органи місцевого самоврядування було велике бажання і політична воля, вдалося запустити процес декомунізації. Наприклад, у Івано-Франківській області нині немає жодного населеного пункту з відверто радянськими назвами, в інших регіонах у середині 90-х процес декомунізації загальмувався або й зовсім закінчився.

– Як відбувається процес декомунізації на практиці?

– Нині до Українського інституту національної пам'яті надходить дуже багато звернень від волонтерів, органів місцевого самоврядування, навіть із досить несподіваних регіонів України, звідки ми не очікували – із Донецької та Луганської областей, про те, що створюються відповідні комісії при органах місцевого самоврядування, які будуть опікуватися переглядом топоніміки. Звертаються й громадські діячі з тим, щоб надати відповідну інформацію про діячів радянського періоду, іменами яких названо площі й вулиці, з метою з'ясувати, чи потрапляє те чи те прізвище під перейменування. У деяких населених пунктах, таких як Київ, Бровари, відбулося кілька серій перейменувань вулиць. У Києві, наприклад, на розгляд комісії з питань топоніміки в перелік потрапило 120 вулиць, із яких третина – на стадії перейменування.

– З якими проблемами доводиться стикатися?

– Деякі посадові особи роблять спроби саботування, аби перевести цей процес у розряд обговорення і щоб нічого з тим не робити. Показовий приклад – це місто Харків. Там, де міську раду очолює Кернес. Досить курйозний випадок, коли харків'яни намагалися сформувати перелік вулиць, які потрапляють під перейменування, і чомусь ухвалили рішення, що проспект 50-річчя УСРГ підпадає під декомунізацію, а проспект 50-річчя ленинського комсомолу – не підпадає. Деякі міські голови намагаються «креативно» підійти до виконання закону. Шукають різні способи, як виконати закон так, аби нічого не робити. Проблеми з містом Іллічівськом. За останні півтора місяця ми отримали від місцевої ради 10 об'рунтувань того, чому місто має залишитися Іллічівськом. Мовляв, будемо вважати, що воно названо не на честь Леніна, а на честь пророка Іллі. Ми їм відповідаємо, що проти святого пророка Іллі нічого не маємо. І могли би погодитися на цей варіант, але тоді треба їхнє бажання узгоджувати з українським правомисом. Тому шукають інші варіанти. Найбільш курйозний – місто Іллічівськ названо на честь святого Ілліча. Але будемо намагатися дати й цьому раду.

– Як до демонтажу пам'ятників радянщини ставиться старше покоління?

– Досить часто можна почути твердження, що процес декомунізації – не на часі. Кажуть, що для категорій людей, які народилися і жили в СРСР, усе, що пов'язано з радянським минулим, є сакральним і дорогим, і якщо ми з ним будемо щось робити,

то все старше покоління не сприйме це і чинитиме опір. Це поширений міф, що старше покоління має любити Радянський Союз, Сталіна, Леніна і всі ці пам'ятники. Насправді навіть у найбільш східних областях ми не побачимо відкритого спротиву та намагання захистити ці пам'ятники. Самі по собі вони не є чимось сакральним для старшого покоління.

– Чому все ж таки важливо здійснити процес декомунізації?

– Молодому поколінню українців у школі розповідали про радянське минуле, голодомор, репресії, про боротьбу УПА та про усі злочини, які чинила радянська влада. Потім ці молоді люди йшли додому через площу Кірова чи Леніна й не могли зрозуміти, чому іменами ворогів українського народу названо площі та вулиці. Мій маленький племінник, якому виповнилося шість років, якось запитав, кому належить пам'ятник Леніну в Києві. Коли я розповів йому, хто такий Ленін, то дитина поставила цілком обгрунтоване запитання: «Чому йому досі стоїть пам'ятник?» Якщо ми дамо раду з процесом декомунізації на рівні топоніміки, то позбудемося небезпечного явища – подвійного мислення та шизофренії у головах. Коли у школі дитині розповідають одне, на вулиці

Ці пам'ятники Леніну виступають своєрідними маркерами території. Згадаймо недавню історію, коли у столиці Литви Вільнюсі демонтували деякі радянські скульптури. Проти цього активно почав виступати наш східний сусід. Пішли розповіді про фашистів, про те, що ветерани обурюються. Але насправді, коли литовська влада запропонувала Росії, якщо ці пам'ятники такі для неї дорогі, забрати їх собі і встановити, то, звісно, Росія від цього відмовилася. Бо ці пам'ятники не є для росіян дорогими та сакральними. Вони є тільки мітками територій. Тобто якщо на цій площі стоїть Ленін, то значить, тут «русский мир».

в державі Україна не мало би бути. Але найбільш розповсюджена форма, яка ще й досі є, – це топоніміка і відповідні пам'ятні знаки, присвячені здебільшого діячам та подіям, які пов'язані із встановленням радянської влади, із діяльністю комуністичної партії. На щастя, хоч нацистських пам'ятників в Україні не залишилося. Оскільки ми ці два режими засудили, то ні об'єктів топоніміки, ні пам'ятних знаків, окрім спеціалізованих музеїв, не має бути. Закон передбачає, що протягом шести місяців відповідні органи місцевого самоврядування мають провести громадське обговорення, яке стосується назв вулиць, площ. Громада також має визначити й нові назви. Для Луцька

За останні півтора місяця ми отримали від місцевої ради 10 об'рунтувань того, чому місто має залишитися Іллічівськом. Мовляв, будемо вважати, що воно названо не на честь Леніна, а на честь пророка Іллі. Ми їм відповідаємо, що проти святого пророка Іллі нічого не маємо. І могли би погодитися на цей варіант, але тоді треба їхнє бажання узгоджувати з українським правомисом. Тому шукають інші варіанти. Найбільш курйозний – місто Іллічівськ названо на честь святого Ілліча.

вона бачить інше, то у неї в голові не складаються усі пазли. Щоб діти не думали, мовляв, раз ця людина глумилася, то, може, про неї щось не те розповідають у школі? Ці пам'ятники Леніну виступають своєрідними маркерами території. Згадаймо недавню історію, коли у столиці Литви Вільнюсі демонтували деякі радянські скульптури. Проти цього активно почав виступати наш східний сусід. Пішли розповіді про фашистів, про те, що ветерани обурюються. Але насправді, коли литовська влада запропонувала Росії, якщо ці пам'ятники такі для неї дорогі, забрати їх собі і встановити, то, звісно, Росія від цього відмовилася. Бо ці пам'ятники не є для росіян дорогими та сакральними. Вони є тільки мітками територій. Тобто якщо на цій площі стоїть Ленін, то значить, тут «русский мир». Якщо не відбується процес декомунізації, якщо не приберемо маркери території чужої країни на території своїй, то ми ризикуємо одного ранку прокинутися уже не в Україні, а в черговому Радянському Союзі або в Малоросійському окрузі Російської Федерації. Процес декомунізації дасть відповідь на питання, чи буде існувати Україна як незалежна держава.

РЕЦЕНЗІЯ
Юрій КОНКЕВИЧ

«Учитель на заміну» з тих фільмів, колективний перегляд яких протипоказаний. Він мало поєднується з попкорном і колою, а у ці серпневі дні потроху може нагадати батькам про неминучість 1 вересня.

Стрічка про відчай вчителів та байдужість учнів. До речі, її оригінальна назва – «Відчуження» («Detachment»), а вже у прокат фільм потрапив як «Учитель на заміну» (2011 р.).

Із перших кадрів скидається на те, що відчуження – це не найгірше слово для опису порядків у сучасній американській школі в небагатому районі невеличкого містечка. Режисер Тоні Кей поставив у центр свого півторогодинного життєвого апокаліпсису вчителя Генрі Барта, якого зіграв Едріан Бруді («Оскар» за «Піаніста»).

Барт – вчитель на заміну, якого запрошують на один місяць викладати, допоки знайдуть постійного викладача. Власне, стрічка розпадається на два внутрішні голоси – один промовляє до глядача сюжетом і сценами, інший – сповіддю героя Бруді. Не всі вони оптимістичні: «Багато вчителів думали, що зможуть змінити світ на краще... Усі ці оцінки, догани, виключення, педради, байдужі батьки та безмізкі діти. Це пекло. Вони мені у душу плюнули. Досить принижуватися, потрібен порядок. Це безумство, ніби кожна дитина є скарбом. Ці довшані діти: без бажань, без іскри, без прагнень...».

Майже з самого початку режисер вводить у потік подій малолітню повію, яку Барт підбирає і робить по-

«УЧИТЕЛЬ НА ЗАМІНУ»: ІСТОРІЯ ПРО НІКЧЕМНІСТЬ СТОСУНКІВ

рядною людиною. Фільм завершується символічно: вони обіймаються. До того часу вчитель втрапить найріднішу людину – дідуся; зненавидить вчительку, яка симпатизувала йому; на його очах зведе рахунки з життям учениці, яку Барт пробував витягнути із безпросвітних моральних страждань.

Яке суспільство – така й школа. Це універсальна для будь-якої країни теза. В Америці так само родини

у повному складі сидять біля телевізора і не цікавляться роботою вчителів і взагалі шкільним життям їхніх чад, там так само б'ють дітей вдома і присуття освітня бюрократія. Генрі Барт помічає, що його колеги бояться ставити погані оцінки з остраху бути звинуваченими у расовій дискримінації. А спроба допомоги учениці, якій батьки втовкмачують: «Від тебе ніколи не буде пуття», одразу трактується

як сексуальне домагання. Тому навіть у здорових вчителів починає «зривати дах».

Що залишається робити вчителю, в якого відбувається приблизно такий діалог з ученицею:

– Чому ти не вдягаєш у школу ліфчик?
– Містер Сіболт, я – це я. Я ж вам не вказую, як вам вдягатися! Ось і ви не вказуйте, зрозуміло?

Доводиться пити заспокійливе. Що й регулярно робив один з викладачів. Без пігулок, казав він, треба було б перестріляти половину батьків учнів, а самих «школяріків» викинути з вікна.

Генрі Барт на одному з уроків літератури виводить діагноз своїм підопічним – «маркетинговий холокост». За допомогою книг з програми вчитель констатує: «Дітям важко зосереджуватися, їм нудно. Як можна їм вдовбати класичну літературу, якщо вони переконані: ти не скажеш нічого доладного?»

А от майстерність педагога Барта – один із світлих промінчиків у фільмі. Адже вчителю таки вдається вгамувати найбільш буйних учнів, а ще змусити дітей принаймні прислухатися до слів педагога. Саме слова Генрі про маркетинговий холокост допомагають учням шукати відповіді на їхні проблеми – від непорозуміння з батьками до насилля над тваринами. Тому вважаю, що фільм, попри самогубство учениці наприкінці, таки має хепі-енд – Генрі Барта неохоче випускають із заміни в іншу школу самі... учні.

«Відчуження» не назвеш світлим і добрим фільмом. Що сказати після фіналу? Говорити зі своїми дітьми, не махайте на них рукою навіть тоді, коли здається, що спільної мови не відшукати. Інакше буде так ось «Detachment» – «Відчуження».

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«ПІКСЕЛІ»
(США, Китай, Канада, 2015)

Режисер: Кріс Коламбус
Один із найменш вдалий фільмів Коламбуса, в процесі якого час до часу виникає відчуття легкого нерозуміння того, що відбувається і для чого комусь було за таку справу братися. Хоча, і треба це відверто визнати, ідея фільму досить і досить хороша: іншопланетне вторгнення на Землю тепер супроводжується атаками піксельних героїв комп'ютерних ігор 80-х. Хто, як не тусовка ботанів, має врятувати нашу

планету від креативних загарбників? Серед останніх і вайлуватий президент Америки, і колишній чемпіон світу з олдових ігор, якого звільнили з в'язниці, і звичайний ремонтник побутової техніки. Щоправда, історія та її персонажі шиті надто грубо і надто помітними нитками, від чого робиться ніяково за намагання автора зробити хороше кіно. Втім Адам Сендлер, Кевін Джеймс, Мішель Монахен, Пітер Дінклейдж та Джош Гад на екрані всі нерівні кути якось загладжують. Можна.

«ЖІНКА НА ПОДВІР'І»
(Франція, 2014)

Режисер: П'єр Сальвадорі
Типово французька мелодраматична трагікомедія з характерними шармами, настроями та атмосферою європейської розмірності... Історія успішного 40-річного музиканта, який вирішив завершити свою кар'єру і взятися за щось достоту інше, влаштувавшись консьержем в один з паризьких будинків. Інша героїня, яку як завжди тонко та по-своєму сильно зіграла Катрін Денюв, проживає в цьому будинку і певна, що той незабаром впаде через невелику тріщину в стіні. Персонажі непомітно зближуються, усвідомлюючи, що їхня зустріч може бути чи не останньою справді вагомою життєвою пригодою. Картина, зіграна з місяцями відверто аляпуватих шматків та емоцій, на виході складається в повноцінну історію, хоча і депресивну, але все-таки життєствердну. Кому до душі, ласкаво прошу.

«ДЕ МОЯ ТАЧКА, ЧУВАК?»
(США, 2000)

Режисер: Денні Лейнер
В 90-х та початку 2000-х лишилася низка досить хороших американських підліткових комедій, які завжди належали до одного із улюблених «жанрів» розважального кіно для мене, попри те, що їх відносять до так званого «сортирного гумору». Не всім дивитися, зрештою, комедії французькі та фільми Фелліні. «Де моя тачка, чувак?» виявився одним із таких фільмів – один із найталановитіших західних акторів-коміків і, на мій погляд, недооцінений талант Шон Уільям Скотт вкупі з молодим Ештоном Катчером творять на екрані справжній розгардіяш. Зрештою, грати парочку недоумків теж треба вміти. Приємний бонус – юна Дженніфер Гарнер на екрані. Хороший настрої під час перегляду гарантовано, якщо ви зі свого боку гарантуєте, що вимкнете свій снобізм. Можна!

«ЕВЕРЛІ»
(США, 2014)

Режисер: Джо Лінч
Один із найбільш вибитих фільмів з числа переглянутих останнім часом. Героїня Сальми Хайек бореться з бойовиками якудзи, намагаючись врятувати свою дочку та матір. Усі події відбуваються в стінах одного помешкання без особливих натяків на сюжети, інтриги та драматичні хитросплетіння. Стрілянина, різанина, вибухи, потоки крові – перед нами бюджетна версія «Убити Білла», майже психоделічний трешак, цілі та покликання якого, судячи з відгуків інших глядачів, зрозумілі дуже туманно. Втім для поціновувачів жанру стрічка може видатися приємним подарунком для нічного кіносеансу з коханою людиною. Спробуйте!

КУДИ ПІТИ

У ЛУЦЬКУ – БОГАТИРСЬКІ ЗМАГАННЯ

З нагоди Дня міста у Луцьку відбудеться чемпіонат України зі стронгмену: «Найсильніша людина країни-2015» за участі найсильніших богатирів України.

Дійство розпочнеться о 15:00 на проспекті Волі неподалік головного корпусу Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки.

Суддею і ведучим змагань стане Заслужений майстер спорту України Василь Вірастюк, що є володарем титулу «Найсильніша людина світу» (2004), членом збірної України, яка виборола титул «Найсильніша нація світу» у 2003 та 2004 роках.

Метою заходу є популяризація здорового способу життя серед лучан та волинчан на особистому прикладі відомих у всьому світі богатирів.

«Чемпіонат продемонструє силу та єдність української нації, представники якої неодноразово ставали найсильнішими людьми планети», – повідомили у громадській організації «Volfest», що є організатором турніру.

